

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης
P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Φαίνεται ὅτι ἔνια τῶν ἐν Ἀθήναις δημοσιογραφικῶν ὀργάνων, ἐξ εὐλόγου δυσφορίας καὶ δυσπιστοῦντα πλέον πρὸς τὴν πολλαχῶς διαφημισθεῖσαν διπλωματικὴν δεξιότητα τῶν ὑπευθύνων περὶ τὴν διαχείρισιν τῶν ἔθνικῶν μας ὑποθέσεων, ἀπηνυθύνθησαν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ὑποδεικνύοντα ὅτι δέον. Αὐτὸς νὰ ἀναλάβῃ τὴν διαχείρισιν τῶν ζητημάτων τούτων, διότι μόνον εἰς τὴν Βασιλικὴν τοῦ δρᾶσιν, ὡς φαίνεται, στηρίζουσι πλέον χρηστὰς ἐλπίδας.

Κατὰ τῶν συστάσεων τούτων ἀντεπεξῆλθεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ μετριοπαθεστέρου καὶ ἐγκριωτέρου τῶν προσκειμένων τῇ κυβερνήσει δημοσιογραφικῶν ὀργάνων ἀρθρογράφος, ὅστις, κατὰ τὴν κοινῶς κρατούσαν γνώμην, ἂν μὴ ἀνήκῃ εἰς τὸν κύκλον τῶν ὑπευθύνων, πάντως ὅμως ὑπευθύνων γνώμας ἀπηχεῖ καὶ δι' ἀρθρου, διακρινομένου διὰ τὴν ὡς δελφικοῦ χρησιμοῦ σαφήνειάν του καὶ τῆς ἐξεζητημένης περιφράσεως τῆς καθιστώσης ἥτιον ὀδυνηρὰν τὴν ἐκ τῆς οἰκτρᾶς θέσεως εἰς ἣν περιῆλθον τὰ ἔθνικὰ ἡμῶν πράγματα ἐντύπωσιν, ὑποστηρίζει ὅτι, εἰς ὃ σημεῖον περιήχθησαν τὰ πράγματα, μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς πρόσθεν ἀτόλμου πολιτικῆς μας καὶ τῆς ἐμπλοκῆς ἡμῶν ἐντὸς τῶν ὀδοντωτῶν τροχῶν τῶν συμμαχικῶν σχέσεων, ἃς ἐπέβαλεν ἡ τῆς σήμερον τολμηρὰ δρᾶσις μας, ἥς ἀναγκαῖον ἐπακολούθημα αἱ βέβαιαι καὶ ἀναπότρεπτοι ἔθνικαὶ ζημίαι, οὐδὲν πλέον τῶν ὅσων ἐπέτυχεν—καὶ πρέπει νὰ εἴμεθα καὶ εὐχαριστημένοι διὰ τοιαύτην ἐπιτυχίαν—ἡ διπλωματικὴ ἐνέργεια τῶν ὑπευθύνων αὐτῆς συμβούλων δύναται νὰ ἐπιτύχῃ ἡ Βασιλεία διὰ τῆς ἰδίας αὐτῆς διπλωματίας, καθ' ὅσον πᾶν μέσον διπλωματικὸν ἐξηντλήθη, οὐδὲν δ' ἕτερον ἀπομένει ἢ ἡ βία, ἀλλ' ἡ βία ἦν διατίθησι τὸ ἔθνος εἶναι κατωτέρα τῆς διπλωματικῆς ἐνεργείας.

Ὡστε ἡ μοναδικὴ συνέπεια τῆς τολμηρᾶς μας πολιτικῆς, οὐδεμία ἄλλη ὑπῆρξεν ἢ ἡ πλήρης καὶ τελεία ἐγκατάλειψις τῶν ἔθνικῶν μας ἰδεῶδων, ἡ ἐγκατάλειψις τῆς βορείου, τῆς μέσης καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, ὀλοκλήρου τῆς Θράκης μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς τοὺς Βουλγάρους, ἡ ἐγκατάλειψις τῶν δύο τρίτων τῆς Ἠπείρου εἰς τοὺς Ἀλβανούς,

ἡ ἐγκατάλειψις σχεδὸν τοῦ ὅλου τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἄγνωστον πρὸς τοίους.

Ἄλλ' ἀπέναντι τοιούτων ἐνδεχομένων καὶ τοιαύτης καταρρακώσεως τῶν δικαίων μας, δὲν ἦτο αἰρετωτέρα ἢ ἀτόλμος, ἔστω, καὶ ἐξευτελιστικὴ οὐχὶ σπανίως δὲ καὶ ὀδυνηρὰ ἀφογος στάσις, ἥτις εἶχε βεβαίως ἀπειρα τὰ κακὰ, ἀλλ' εἶχε τὸ τρίμεγα πρᾶσον, ὅτι διετήρει εἰς ἀκέραιον ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ;

Ἡ πολιτικὴ τῆς ἀφύγου στάσεως ἦτο πολιτικὴ καιροσκοπικὴ, πολιτικὴ παροδική, ἦν τὸ ἔθνος ἐτήρει, ἐξαγοραζάμενον τοὺς καιροὺς, ἵνα ἐν τῷ μεταξὺ, ἀνδρούμενον καὶ ἱκανούμενον, δυναθῇ ν' ἀντεπεξέλθῃ κατὰ κράτους καταρρέοντος καὶ ὀσημέραι ἀποσυντιθεμένου, καὶ τὴν ὁποίαν ἐν δέοντι θὰ ἐγκατέλειπεν, ἵνα ἐπιδιώξῃ τὴν εἰς τὸ ἄρτιον πραγμάτων τῶν ἔθνικῶν του πόθων, τὴν κατάληψιν τῆς ὅλης κληρονομίας του ἐνῶ ἡ πολιτικὴ ἢ τολμηρὰ, εὐρεθεῖσα ἀνευ ἀντιλήπτορος, κατεσπατάλησεν ἀσώτως καὶ ἀνεπιστρεπτὴ τὴν ἔθνικὴν κληρονομίαν, παρέδωκε χώρας Ἑλληνικὰς καὶ ὁμογενεῖς πληθυσμοὺς πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ μεγέθυνσιν ἑτέρου κράτους νέου, σφριγῶντος, ἀκμαίου, φιλοκτήμονος, ἀρπακτικοῦ, ὀπερ μετ' ὀλίγον θὰ μᾶς ἀμφισβήτησῃ καὶ αὐτὰ τὰ ψυχία τὰ ὁποῖα μᾶς ἔρριπεν ἀπὸ τῆς πλουσίας τραπέζης ἦν ἡ τολμηρὰ μας πολιτικὴ καὶ αἱ νίκαι τῶν Ἑλληνικῶν ὀπλων τῷ παρεσκευάσαν ὑπὸ τὰς λαχὰς καὶ τὰ χειροκροτήματα τῶν νεωτέρων τοῦ μύθου κοχλιῶν, οὔτινες αὐθις ἀδουσε τῶν οἰκτιῶν αὐτῶν ἐμπιπραμένων.

Καὶ ἀτυχῶς δὲν περιορίζονται ἔως ἐδῶ αἱ συνέπειαι τῆς τολμηρᾶς πολιτικῆς. Ἐκεῖ κατὰ τὰ μαῦρα τῆς Τσερναγόρας βουνὰ ὃ ὀρίζων θολοῦται, διότι τὴν βορὰν ἦν παρεσκευάζον ἑαυτοῖς οἱ ἀπαίσιοι τῆς Ἀδριατικῆς γῦπες διαμφισβητεῖ ὃ τῶν μελανῶν ὀρέων ὑψιπέτης ἀετὸς οὗ ἔνεκεν μὲ τοὺς ἀγροῖους κρωγμοὺς των συγκλονίζεται ἡ Εὐρώπη σύμπασα, ἴσως δὲ εὐρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς ἀπειρομεγέθους πυρκαϊᾶς, ἥς ἡ ἔντασις εἶναι κίνδυνος νὰ ἐξατμίση καὶ ἐξαερῶσῃ τοὺς μικροὺς λαοὺς, χάριν τῶν συμφερόντων τῶν ἰσχυρῶν, ἃ ἐξῆψεν ἀτυχῶς ἡ τολμηρὰ μας εἰς ἀπρονοησίαν καὶ ἀντίληψιν πολιτικῆ.

Μεταφέρομεν ἐκ τῆς ἀξιολόγου καὶ σοβαρᾶς τῆς Χαλκίδος συναδέλφου «Ἐθρικός» τὰς κατωτέρω εἰδήσεις διὰ τὸ ἄκρως σοβαρὸν αὐτῶν ἐνδιαφέρον ἐν σχέσει πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς κατάστασιν.

ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΙΣ ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΙ ΣΥΝΕΖΗΤΗΘΗ

Ἐξ ἰδιαιτέρας πηγῆς, τὴν ὁποίαν ἔχομεν πάντα λόγον νὰ θεωρῶμεν ἀσφαλῆ, πληροφοροῦμεθα, ὅτι πρὸ τινῶν ἡμερῶν συνεκροτήθη εἰς τὰ Ἀνάκτορα Συμβούλιον πολεμικὸν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Κατ' αὐτὸ συνεζητήθη, ὡς βεβαιοῦται, ἂν συμφέρῃ πόλεμος κατὰ τῆς Βουλγαρίας εἰς περίπτωσιν ρήξεως μετ' αὐτῆς κατὰ τὴν διανομὴν τῶν κατακτηθέντων μερῶν. Περὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, λέγεται, ὅτι ἐκηρύχθη Οὗτος ὑπὲρ τοιούτου πολέμου, ἀναλαμβάνων αὐτὸν μὲ 150,000 στρατοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἡ Κυβέρνησις, θεωρεῖται βέβαιον, ὅτι δὲν ἀπέκρουσε τὴν τοιαύτην ἰδέαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἐκρίθη ὅμως ἀπὸ συμφώνου ἐπάναγκες ν' ἀναβληθῇ πᾶσα ὀριστικὴ ἀπόφασις, ἵνα ληφθῇ αὐτὴ εἰς πρώτην εὐκαιρίαν, ἣν θὰ εἶδεν ἡ Βουλγαρικὴ ἀπληστία καὶ κακοπιστία, καθόσον ἡ ἐπιθυμία τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἶναι ὅπως ἐξαντλήσῃ προηγουμένως πᾶν μέσον, ἵνα μὴ διαταραχθῇ ἡ Βαλκανικὴ ὀμοσπονδία.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΤΗΣ ΣΤΡΑΜΝΙΤΣΗΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΟΙ ΣΕΡΒΟΙ ΩΣ ΣΥΜΜΑΧΟΙ

Σχετικὸν πρὸς τὴν ὕφισταμένην δξύτητα τῶν σχέσεων μεταξὺ Βουλγάρων καὶ Ἑλλήνων, ἐξ ἄλλου δὲ Βουλγάρων καὶ Σέρβων, δύναται νὰ θεωρηθῇ, κατὰ πληροφορίας ἡμῶν ἀναμφισβήτητου κύρους, καὶ τὸ γνωσθὲν περὶ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Μητροπολίτου Στραμνίτσης πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Βενιζέλου.

Ὁ Π. Μητροπολίτης, λόγου γενομένου περὶ τῆς διανομῆς, εἶπε πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν, ὅτι πρέπει ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ ἐνεργήσῃ, ὅπως ἡ Στραμνίτσα, ἀφ' οὗ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ περιέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, τοῦλάχιστον νὰ καταληφθῇ ὑπὸ τῶν Σέρβων.

Ὁ κ. Βενιζέλος, καθ' ἃ βεβαιοῦται, ἀπήντησεν ὅτι συμφέρει μᾶλλον νὰ περιέλθῃ σήμερον ἡ Στραμνίτσα εἰς τοὺς Βουλγάρους, διότι ἀπὸ τοὺς Σέρβους δὲν θὰ δυναθῶμεν

ποτέ να την πάρωμεν διά πολέμου, εν ην από τους Βουλγάρους με ένα πύθλημα την αποσπώμεν εις πρώτην ευκαιρίαν, εννοούν δηλαδή, ότι οι Σέρβοι, ως σύμμαχοι του μέλλοντος, δεν θα μάς δώσουν την ευκαιρίαν πολέμου.

ΜΙΑ ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Δημοσιεύομεν, άνευ σχολίων, καθ' α ύπεσχεθήμεν, την πρός ύμās ανοικτήν επιστολήν άνδρός του κύρους και της επιβολής του άντιστρατήγου κ. Ι. Κωνσταντινίδου, ίνα ίδωσιν οι άναγνώσται του «Βήματος» τās περι τών πραγμάτων ήμών κρίσεις άναμφισβητήτως άνωτέρων προσώπων, ίνα εκ της άναγνώσεως αύτης δυνηθώσι να μορφώσωσι και ούτοι την τόσω άναγκαίαν άληθήν περι αύτών γνώμην.

Ανοικτή επιστολή.

Αθήναι (Οδ. Φυλής 9)
11-4-13

κ. Συντάκτην «Βήματος»

Εις Εμπούπολιν

Αξιότιμε κύριε,

«Όπωσδήποτε πάντες θα συμφωνήσωσι μεθ' ήμών — γράφετε εις την κατακλειδα του κύριου άρθρου του φύλλου της 6' Απριλίου ε. ε. — της άξιοτίμου έφημερίδος σας «Τό Βήμα» — ότι είναι πολύ περίεργος, παραδόξως περίεργος ή κρισιμότης των περιστάσεων, ως διέρεχεται το Ελληνικόν Έθνος, μετά ένα περίλαμπρον και νικηφόρον κατά τε πόinton και ξηράν άγώνα».

Ίσως να εύρίσκεσθε εν τή άληθεία, πεποιθότες ότι πάντες θα συμφωνήσωσι μεθ' ύμών, ότι περίεργος είναι ή κρισιμότης των παρουσών περιστάσεων, διότι και εγώ πολλούς ήκουσα ν' αποκαλώσι περίεργον την κρισιμότητα ταύτην.

Επιτρέψατε όμως, παρακαλώ, εις έμέ, ν' αποτελέσω εξαίρεσιν. Δηλαδή να μη συμφωνήσω μεθ' ύμών. Εγώ κρίνω ότι ή κρισιμότης αύτη είναι το φυσικόν άποτέλεσμα της πολιτικής ζυμώσεως, της σχετικής προς το έθνικόν ζήτημα.

Οι δύο κυρίαρχοι του Ελληνικού Έθνους, ο Λαός δηλαδή και ή Βασιλεία, ούδέποτε ήσυχολήθησαν δεόντως περί του έθνικου ζητήματος, ούδέ κατέβαλον αγέψιν και εργασίαν προς θεμελίωσιν εν τώ τόπω και επικράτησιν έθνικής πολιτικής. Εκείνον μέν απησχόλησε πάντοτε ή μικροπολιτική των χωριών και των ατόμων, ταύτην δε έρύμουλκισεν ή εξωτερική πολιτική, προς ήν πάντοτε είχε προσηλωμένον τον νουν και άφ' ής τα πάντα προσεδόκα Και ή προσδοκία αύτη μετεδίδετο δυστυχώς και εις τον Λαόν.

Ούτως ή ελληνική πολιτική έρύμουλκετο πάντοτε υπό ξένης πολιτικής, της όποιας τα συμφέροντα φυσικώς δύσκολον ήτο να συμπιπτωσι προς τα ελληνικά. Τι δε συνέδη; «Ότι το Έθνος ούδέποτε εγεύθη, ούτε δια του άκρου της γλώσσης, την ούσίαν της έθνικής πολιτικής». Επομένως ούδέποτε άντελήφθη ότι ή ισχύς του εδράζει εις την έθνικήν πολιτικήν. Ουδέποτε εσκέφθη ότι ή πολιτική ή έθνική θα το καταστήση σεδαστέον εν τή χορεία των Λαών και των Κρατών του Κόσμου. Πολιτική έθνική, θετική και εκπεφρασμένη άφεύκτως θα συνετέλει, ίνα ξένα Κράτη — έκείνα προς των όποιών τα συμφέροντα θα προσηρμόζετο αύτη — έσπευδον προς ύποστήριξίν της.

Τούναντίον το ελληνικόν Κράτος παρεδόθη δλόψυχον και σύσσωμον εις την πολιτικήν της βολιδοσκοπήσεως και της εκλιπαρήσεως προστασιών, ών άποτέλεσμα εγένετο να προσδεθ ή εις το άρμα ξένης πολιτικής, να ύπηρετήση δηλαδή ξένα συμφέροντα, άνθελληνικά, άναμιγνύομενον εις πόλεμον μετά συμμάχων, οτινες την προαγωγήν των εστήριξαν, στηρίζουσι και θα στηρίζωσιν επί της εξοντώσεως του Ελληνισμου και δια του αίματος του ελληνικού λαού και δια του χρίματος αυτού να εγκαταστήση αυτούς σήμερα εν τα πρόθυρα της Κωνσταντινουπόλεως, όπως άύριον τους οδηγή-

ση εν αύτ ή τή Κωνσταντινουπόλει, όπου ο έξαρχός των θα ψάλλη εν όλη τή Σλαυική μεγαλοπρεπέα Δοξολογίαν ε' την Αγία Σοφία.

Και εύρίσκετε την παρούσαν κατάσταση των πραγμάτων παραδόξως περίεργον και όχι εξόχως φυσικήν;

Μετά τιμής φίλος σας
Ι. Κωνσταντινίδης
άντιστρατήγος

ΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Σεινή και κατασκευική καθ' όλους τους καθ' ήμās ιεροός ναόςς έτελέσθη ή μεγάλη της Αναστάσεως άκολουθία, το μεγαλοπρεπέστερον και εξαισιώτερον όμως θέαμα παρουσίασεν ο ιεροός ναός του Αγίου Νικολάου και το κυκλούμενον από φωτιστολιστούς περίξ οικόδομας μικρόν πρό αδιού πάροκον. Αμειρον πληθος λαού, πυκνώς συνωσιζόμενον εις τα πρόστιά, τα πρό του ναού άνδηρα και την εδρείαν και πάλλενκον του ναού κλίμακα, ως και τās περιθειούσας τον τε ναόν και το πάροκον εδρείας άγνιάς, ήκολούθει μετά περισσής κατανύξεως την επί της προς τουτό πηχθείσης εξέδρας ψάλλομένην άναστιάσιμον άκολουθίαν.

Η φρόσις, όσοι σεβομένη την τελεσθησομένην μεγάλην της Αναστάσεως μυσταγωγίαν έκαρδοεί, κρατούσα και αδιτην την πκοήν, της θείας επαγγελίας την πλήρωσιν, το πλήθος εν κατανύξει άνέμενε, ότε αίφνης, εν μέσω της άπειρου, της ατέρμονος εκείνης της φύσεως ογιής, ήν ούδε φύλλον πίπτοντος θροός, ούδε άκαίρου όμιλίας ο φίδυρος, ούδ' αί συνήθεις έκνευριστικαί των κροτίδων των βαρελότων και των πυρεκβόλων όπλων σμαραγαί — και τουτό χάρις εις την άξίεπαιον και όλως εξαίρετικήν της Αστυνομηκής άρχής μέριμναν — έτίτασσον, έφροδιται, παιλομένη και έξοχος εις έκτασιν, έντασιν και χρωματισμόν ή λιγυρά φωνή του έφημερίου του ναού του Αγίου Νικολάου, αί δεομωιότατον Μιχαήλ Ρίτσου, από της εξέδρας, άπλουμένη μέχρι των ύπωρειών της Αναστάσεως και καθ' όλον τον περίξ άπεραντον χώρον, έως των άκρων των αιγιαλών, ψαλμωδούσα το χαρμόσυτον της Αναστάσεως Εθαγγέλιον και όλην χαράς και εδφροσύνης διέδραμον το υπό τον έναστρον ούρανόν συνελθόν εκκλησίασμα των πιστών, ίνα ψάλλη τον χαρμόσυτον της Αναστάσεως παιάνα, όστις μετ' ού πολύν συνεκλόνησε σύμπασαν την πόλιν, συναναμιγνύμενος με την χαρμόσυτον των ναών κωδωνοκρουσίαν, ενώ κύματα άνεσπέρου φωτός, ως παμμεγέθεις χείμαρροι, έξώρμιον άφ' εκάστου ναού, κυλινδούμενα ανά τās άγνιάς και τās ρύμας της πόλεως άπηχούσης τον Αναστάσιμον παιάνα «Χριστός άνέστη εκ νεκρών θανάτω θάνατον πατήρας και τοις εν τοις μήμασιν ζωήν χαρισάμενος».

Μετά μεσημβριαν της Κυριακής ευάλλη ανά πάντας τους ναούς εν μέσω πυκνου εκκλησιάσματος ή άκολουθία του Ασπασμου ή της Αγάλης, εγένετο δε ή περιφορά του άνθοστολιστου λαβάρου της Αναστάσεως ανά τās κεντροκωτέρας των ένοριών όδοός, ενώ οι πιστοι από των έξωστών των οικιών και των παραθύρων έθραυον άντδ με πέταλα άνθών και πολύυμα άρώματα, πυκνοι δε καινοι εδώδους θυμιάματος επλήρουν την άτιμόσφαιραν.

Της τελειής ληξάσης τα πλήθη καθήλθον εις την πόλιν προς τα συνήθη των μεγάλων συγκεντρώσεων κέντρα, τα καφενεία, τα ζυθοπωλεία και τα ζαχαροπλαστεία, αλλά των πάντων αί θύραι ήσαν εομητικώς κεκλεισμένοι, ως εκ του Νόμου της Κυριακής άογιάς, του παρά φύσιν κατασκευάσματος αυτού, όπερ εκ κακής άντιλήψεως ένδς άναμφισβητήτου αλλά διαφόρος ικανοποιητέον δικαιώματος του ιδιώτου υπαλλήλου, άρνείται είσις άναμφισβήτητα δικαιώματα εις κοινωρίαν ολόκληρον. Νομοθετήματα τα όποια δεν έχουσι μίαν λογικήν βάση, τα όποια δεν απορρέουσιν έξ αύτης της κοιής ένδς λαού συνειδήσεως, άντιστρατευόμενα δ' εις αυτά τα λαϊκά συμφέροια είναι νομοθετήματα των όποιών όφείλει ή πολιτεία ν' απαλλάξη τον λαόν, όστις μετά δυσφορίας και έχθρικότητος τ' άντιμετωπίζει.

Το εις θεσίον Βόρει της νήσου Ανδρου ναυαγήσαν την 18ην Φεβρουαρίου ε. ε. Αγγλικόν άτιμόπλοιον «Ailsawald», τόνων καταμετρήσεως 1881, πωλείται διά δημοπρασίας ως έστι και όπου εύρίσκειται (σκάφος και μηχαναι εν γενει μετά των λεβήτων, βαρούλων κλπ.) την 8ην Μαΐου ε. ε. ενώπιον έμου εν τώ ένταυθα έμπορικώ μου γραφείω.

Οι επιθυμούντες δε να γίνωσιν άγορασται, δέον να μοι αποστείλωσιν ενσφραγίστους προσφοράς, ως άντιπροσώπου των Αγγλικών Ασφαλειών Lloyd.

Αι προσφοραι γίνονται δεκται μέχρι της 6ης Μ. Μ. ώρας της Τετάρτης 8 Μαΐου ε. ε. ή δε κατακύρωσις θα γείνη την 10 Μαΐου ε. ε. ήμέραν Πέμπτην, μετά την έγκρισιν των Ασφαλειών Lloyd.

Το τίμημα θέλει καταβληθ ή εις έμέ παρά του υπερεθεματίσαντος μετά την εις αυτον γνωστοποίησιν της εις όνομα αυτού κατακυρώσεως, έντός τεσσαράκοντα όκτώ ώρών, καθισταμένου υπευθύνου δια τās συνεπειας, εν περιπτώσει άρνήσεως του.

Εν Εμπούπολει την 16 Απριλίου 1913.

Ο άντιπρόσωπος

των Αγγλικών Ασφαλειών Lloyd

ΠΑΝΑΓ. Κ. ΒΟΚΟΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΕΚ ΜΥΚΟΝΟΥ

Μύκονος 15 Απριλίου.

Απλήθον εις Σύρον προς κληρωσιν οι κληρωτοι του Δήμου μας των απογραφών 1913 και 1914. Από του 1909 ώρισθη όπως οι κληρωτοι των διαφόρων Δήμων κληρονηται εις τās πρωτεύουσας των επαρχιών. Έπρεπεν όμως δια τον Νόμον μας να ύπαρχη κάποια εξαίρεσις, διότι αποβαίνει δύσκολον εις τους κληρωτούς να μεταβαίνωσι από νήσου εις νήσον και πολλάκις ελλείπει συγκοινωνίας, να αναγκάζονται να παραμένωσιν επί εβδομάδα. Ας το λάβωσιν υπ' όφιν οι κ. βουλευται μας.

Χάριν των κληρωτών απήλθεν εις Σύρον ο λαοφιλης και δραστήριος Δήμαρχός μας κ. Ιωάννης Πασσαλιάδης.

Όπως επί ταίς νίκαις του στρατού της Ξηράς ο Δήμαρχός μας δεν ώκησε να αποτίση ήθικόν φόρον εγνωμοσύνης και θαυμασμου του Δήμου μας τή Στρατηλάτη Βασιλεί, Διαδόχφ τότε, Κωνσταντίωφ, ούτω και επί ταίς νίκαις του Στόλου μας εθεώρησε άρμόζον, ίνα και εις τον Ναύαρχον Κωννουρωιτήν και τους λεοντοθύμους ναύτας μας αποτίση φόρον εγνωμοσύνης μετά την Ύδραν ή Μύκονος, ής τα θαλασσοπούλια μετά των της Ύδρας, Σπετσών και Ψαρών κατά το 21 κατεσυνέτριψαν τους μεγάλους στόλους των Καπετών-Πασσάδων. Δι' ό, συγκαλέσας το δημοτικόν συμβούλιον, εισηγήσατο όπως διαβιβασθώσι τα συγχαρητήρια του Δήμου τοις γενναίοις θαλασσομάχοις, προς δε όπως ή πλατεία «Άλευκάνδρας» ονομασθ ή πλατεία «Ναυάρχου Παύλου Κωντουρωιτή». Την πρότασιν άπεδέξατο το Δημοτικόν Συμβούλιον και εξέδδο το προσωρινόν ψήφισμα.

Το ψήφισμα τουτό ο Ναύαρχος άνεκοίνωσε δι' ήμερησίας διαταγής του προς τα πληρώματα πάντων των πλοίων. Τηλεγραφικώς δε ήχαρίστησε τον τε Δήμαρχον κ. Πασσαλιάδην και τον δήμον Μυκόνου.

Κατά την παρελθούσαν εβδομάδα μετεφέρθη ή θαυματουργός εικών της Θεομήτορος εις την Μονήν εκ της πόλεως, όπου κατ' αρχαίον έθιμον, μεταφέρεται από της πρώτης εβδομάδος των νηστειών και παραφοράν της εικόνας ήκολούθησεν ο Ήγουμενος κ. Φιλάρετος Παπουτσάς Αρχιμανδρίτης, κατελθόν εις την πόλιν μετά του υπ' αυτον Μοναστηριακού συμβουλίου, ο κ. Δήμαρχος, ο κληρός και αί λοιπαί αρχαι της πόλεως και άπειρον πλήθος λαού.

Εις την Μονήν δε παρετέθησαν υπό του εύγενοός Ήγουμένου τα συνήθη άναμνηστικά, ως και τα άπαραιτήτα Μοναστηριακά φασολάγια.

Εξαιρετικώς έφέτος, χάρις εις τον ζηλωτήν παντός καλού λατρευτόν Επισκοπόν μας, αί άκολουθιαί των Παθών του Κυρίου διεξήχθησαν εν όλη αύτων τή σεμνοτητι, διότι ή Α. Σεβασμιότης διέταξεν, ίνα αί άκολουθιαί αύται διεξαχθώσιν μόνον εις τευρεθέτησιν και οι ιερείς των παρεκκλησιών, εν οίς πάρε ήδη φοράν εν Μυκόνφ εγένετο περιφορά τριών μόνον Επιταφίων, άντι ως άλλοτε δέκα, και εξέλιπεν εκεινο το αξιοθρήνητον θέαμα, καθ' ό έκαστος Επιστάφιος παρηκολουθείτο από ένα ιερέα και όκτώ ή δέκα γράβια.

Μόνον ως εκ του μικρού χώρου των ναών ο κόσμος ύπέφραεν, τινές δε ίσαντο και εκτός αυτών.

Θαυμαστή τάξις ετεκράτησεν κατά τās άνωτέρω άκολουθιας εις τον Μητροπολιτικόν ναόν, δι' ό συγκάρομεν τον πρόεδρον του Εκκλησιαστικου συμβουλίου κ. Ιωάννην Μονογιούν.

“ΤΟ ΒΗΜΑ”

“Οροι Συνδρομών

Table with 3 columns: Subscription type (e.g., 'Ενταύθα ετησία), Duration (e.g., 10 months), and Price (e.g., 10 Drachmas).

Πᾶσαι ἐν γένει αἱ καταχωρίσεις ἤτοι Διατριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικά κλπ. ἐκτελοῦνται κατ' ἀποκοπήν.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἡ λόγῳ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα οικονομική κίνησις τῆς ἀγορᾶς μας ἦτο ἐντελῶς πενιχρά, ὡς ἐκ τῆς κρατούσης, ἐνεκεν τῶν περιστάσεων, δυσπραγίας, ἰδίᾳ παρὰ ταῖς λαϊκῆς τάξεις...

Ἀνέπνευσε ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἡ καθ' ἡμᾶς κοινωμία, διότι ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχή, ἐπὶ τῇ βάσει ἀνεπιδέκτων ἀμφισβητήσεως πληροφοριῶν διέτιμήσε τὸς πωλουμένους εἰς τὴν ἀγορὰν μας...

Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν μας τὴν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ καθ' ἡμᾶς Συλλόγου «Φιλόμουσοι Σύρου» δοθεῖσαν λογοδοσίαν τοῦ 10' διοικητικοῦ ἔτους τοῦ Συλλόγου πρὸς τὰ μέλη αὐτοῦ μετὰ πολλῆς τῆς εὐκρινείας συντεταγμένην καὶ ἐξ ἧς ἀρίθμητος καταφαίνεται ἡ ἀκαμπτος προσπάθεια τῶν διοικούντων τὸ σωματεῖον τοῦτο πρὸς προαγωγὴν αὐτοῦ.

Μεθ' ὅλης τῆς Ἐκκλησιαστικῆς πομπῆς ἐτέλεσεν ἐν τῷ ἐνταύθα ἱερῷ Ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου ἡμῶν Ἀθανασίου, τὴν ἐορτὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς κατὰ πατροπαράδοτον συνήθειαν ἡ οἰκογένεια Βοκοτοπούλου...

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας ἐγένετο ἡ περιφορὰ τῆς εἰκόνης ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ναοῦ κατὰ τὸ παλαιὸν ἔθιμον.

Τὰ ἐν Ἀθήναις ἐργατικά κέντρα ἐσπευσαν νὰ τηλεγραφῆσιν πρὸς τὸν Γερμανὸν κοινωμιστὴν βουλευτὴν Μπερσταῖν, εὐχαριστοῦντα δι' ὅσα καλὰ εἶπεν ὑπὲρ τῆς ἀποδόσεως τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου εἰς τὴν Ἑλλάδα, μετὰ τῆς ἐπαγγελίας, ὅτι ἀπελευθερουμένων τῶν νήσων ἐκείνων θὰ σχηματισθῶσι καὶ ἐκεῖ ἐργατικά σωματεία καὶ κέντρα.

Ἡ ἐν Λονδίῳ διαμένουσα Κυρία Δέσποινα Ἰωάν. Μανουῦ, τὸ γένος Χριστοφῆ Κοκκίνου πλοίαρχου, προσέφερεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Μεταμορφώσεως ἐν κάλυμμα μετάξινον χρυσοῦφαντον διὰ τὸν Ἱερὸν Ἐπιτάφιον, δεῖξασα οὕτω ὅτι, εἰ καὶ μακρὰν, δὲν λησμονεῖ τὴν πατριδα τῆς, δὲν ψυχραίνεται τὸ θρησκευτικὸν αἰσθημὰ τῆς, ὅπερ ζωντὸν ἐκδηλοῦται διὰ τῆς ἀγαστῆς δωρεᾶς τῆς ταύτης.

Ὁ Κύριος Παν. Βοκοτόπουλος προσήνεγκεν εἰς τὴν Φιλάνθρωπον Ἐπιτροπὴν τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἀσύλου τῶν φρενοβλαδῶν δραχ. 50, ὅπως κατὰ τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέρας βελτιωθῇ τὸ συσσίτιον τῶν δυστυχῶν, τῶν νοσηλευομένων ἐν τῷ Ἀσύλῳ.

Ἀναγινώσκοντες εἰς τὴν φίλην συναδέλφον «Ἀστὴρ τῆς Τήνου» :

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἀφίκετο ἐκ Σύρου τὸ νεοαγορασθὲν καὶ τελειῶς ἀνακαινισθὲν ἰδιόκτητον ἀτμόπλοιο «Κυδωνιεύς» τοῦ ἐν Σύρῳ ἐφοπλιστοῦ κ. Ἀρτεμίου Θεοδωρίδου, πρὸς τέλεσιν ἀγιασμοῦ. Τοῦ ἀτμόπλοιου ἐπέβαινον οἱ ἰδιοκτῆται αὐτοῦ κ.κ. Ἀρτέμιος Θεοδωρίδης συμπολίτης μας καὶ Δ. Κυδωνιεύς πλοίαρχος τοῦ ἀτμόπλοιου. Μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ἀγιασμοῦ καὶ τὴν ἀνταλλαγὴν ἐπισκέψεων τοῦ κ. Θεοδωρίδου μετὰ τῶν ἐνταῦθα οἰκείων του καὶ συγγενῶν, προμηθευθὲν τὸ ἀτμόπλοιο περὶ τὰς 200 ὀκάδας κρέατος ἐκ τῆς ἀγορᾶς μας καὶ διάφορα ἄλλα τρόφιμα ἀπέπλευσε διὰ Σύρον καὶ Ἀγγλίαν.

Ἀφιχθεὶς πρὸ ἡμερῶν ἕνα παραστῆ κατὰ τὴν ἐν τῇ Νομαρχίᾳ γενομένην κλήρωσιν τῶν κληρωτῶν τῶν δύο ἀπογραφῶν τοῦ Δήμου του, ἀναχωρεῖ αὐριον εἰς τὰ ἴδια ὁ ρέκτης Δήμαρχος Μυκόνου κ. Ἰωάννης Πασαλιᾶδης ἰατρός, ὃν μετὰ πολλῆς χαρᾶς εἶδον οἱ ἐνταῦθα πολυπληθεῖς φίλοι καὶ συνδημόται του.

Μετὰ δεκαπενθήμερον ἐνταῦθα διαμονὴν χάριν τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα παρὰ τοῖς οἰκείοις των, ἀνεχώρησαν καὶ πάλιν σήμερον διὰ Νάξου πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν των ἐν τῇ ἐκεῖ Γαλλικῇ Σχολῇ οἱ εὐέλπιδες νέοι Κων. Γ. Μακαρόπουλος καὶ Μιχαὴλ Α. Παρπαρίας.

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν καλοκάγαθος δέσποινα τῆς πόλεώς μας, ἡ Μαριγῶ Κλίτσα, μήτηρ τοῦ καλοῦ συμπολίτου μας Νικολάου Κλίτσα. Τὴν σεμνοπρεπῆ κηδεῖαν αὐτῆς συνώδευσε ἀρκετὴ μερὶς τῆς ἡμετέρας κοινωρίας, τιμῶσα τὰς ἀρετὰς τῆς μεταστάσης. Ἀπὸ καρδίας συλλυπούμεθα τοῖς οἰκείοις αὐτῆς, ἐπὶ τῇ πληξάσῃ αὐτοῖς ἀνηκέστῳ συμφορᾷ, εὐχόμενοι τῇ θανούσῃ κούφην τὴν καλύψασαν αὐτὴν γῆν.

Κύριε Συντάκτα!

Ἐκάκισεν ὁ «Ἐρμουπολίτης» τὴν ἐν τινὶ ἐνταῦθα κέντρῳ, ἐνὸς συγκεντρῶνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ ἐφοπισταὶ συζητήσιν ὡς πρὸς τὰς συνετείας τῆς ὑπὸ τῶν Μαυροβουλῶν ἀλώσεως τῆς Σκώδρας, χαρακτηρίσας τὴν τριαυτην συζητήσιν οὐδὲν πλέον οὐδὲν ἕλαττον ἢ ὡς ἐκδηλώσιν ὕψους, δι' ἃ καὶ κανίζει τοὺς ἐφοπιστάς, λησμονήσας ὅτι καὶ οἱ συζητηταὶ τοῦ ἐν λόγῳ κέντρου τὴν ἄλυσιν τῆς Σκώδρας βλέπουσιν ἀπὸ τῶν ὀσφῶν αὐτῆς ἀπόψεων, ἧτοι ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ὡς ἐνδόξου στρατιωτικοῦ κατορθώματος, δι' ἃ ἐχειρακρήτησεν ὁ Ἑλληνισμὸς σύμπας, καὶ μετ' αὐτοῦ καὶ αἱ ἐπικρινόμενοι, τοὺς ἀνδρείους Μαυροβούνους καὶ τὸν ἀγέρωχον καὶ ὑπερήφανον Βασιλέα των καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν συνετεῶν του, δι' ἃς ὀλόκληρος ὁ κόσμος ἀπροκαλύπτως ἐκφράζει τὰς ἀνησυχίας του, πολλὰ δὲ πλεῖον ἐκείνων ὧν τὰ συμπεράσματα ὑφίστανται σπουδαῖα, σοβαρὰ, κημῆς ἐκ τῆς ἐνευθῆν παρατάσεως τῆς ἐκρύβου τῶν πραγμάτων καταστάσεως. Δὲν ἔχει δὲ τὸ μονοπώλιον τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων μόνος ὁ «Ἐρμουπολίτης», ὅστις τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς δὲν ἔχει καὶ τίποτε νὰ χάσῃ, εἴτε παραταθῇ, εἴτε λῆξῃ ἡ κατάστασις, ἔχουσι καὶ ἄλλοι ὑψηλὰ αἰσθήματα, ἔστω καὶ ἂν δὲν λησμονῶσιν, ὅτι οὐκ ἐπ' ἐνθουσιασμοῖς μόνον ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄρτῳ.

Ἐνας παράξετος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μόλις συνελθόντες ἐκ τῆς βαθυτάτης ὀδύνης ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ προσφιλοῦς ἡμῖν Ἀντωνίου Βουτσίνου καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ εὐχαριστήσωμεν ἕνα ἕκαστον τῶν συμμετασχόντων τοῦ πένθους μας συμπολιτῶν μας Ἐρμουπολιτῶν καὶ Συρίων ἐκφράζομεν συλλήβδην πρὸς πάντας τὰς ἐγκαρδίους ἡμῶν εὐχαριστίας.

Ἡ Οἰκογένεια Ἀντ. Βουτσίνου

ΕΝ ΚΙΝΔΥΝῼ!

Ἀναιμικί, εἴσθε πολυχρήμοι. Ἡ ἐξασθένεισις τοῦ αἵματός σας, ἡ προΐουσα ἀπώλειαι τῶν δυναμειῶν σας θὰ σᾶς ἐπιφέρουν, ἐστὲ βέβαιοι, πλείστας κακοδιαθεσίας. Εὐρίσκεσθε ἐν κινδύνῳ διότι ἡ ἀναιμία ἀνοίγει τὴν θύραν εἰς ὕλας τὰς ἀσθενείας, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὴν φυματίωσιν, ἡ δὲ ἐξάντλησις σας σᾶς ἐπιφυλάττει σοβαροὺς κινδύνους. Εὐκλεῖον εἶνε ἐν τούτοις νὰ τοὺς ἀπαφυγῆτε. Πλουτίσατε τὸ αἷμα σας χρησιμοποιοῦντες τὰ Καταπότια Πίνκ. Ταῦτα θὰ σᾶς δώσουν δυνάμεις, αἷμα Μεταχειριζόμενοι τὰ Καταπότια Πίνκ, τὸ εὐθηνὸν τοῦτο φάρμακον, θὰ ἐπανακτήσητε τὴν ὑγείαν καὶ θ' ἀπαλλαγῆτε πάσης περαιτέρω δαπάνης.

Ἡ Δίε Σοφία Σανταλῆ, παιδαγωγός, ἥτις κατοικεῖ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κεραμεικοῦ 47 εἰς Ἀθήνας, εὐρίσκειτο ἐν κινδύνῳ καὶ χάρις εἰς τὴν διὰ τῶν Καταποτίων Πίνκ θεραπείαν ἐπανεκτίθησε τὴν ὑγείαν τῆς.

«Πρὸ πολλοῦ, γράφει αὕτη, ἦμην ἀναιμική. Ἡ ἀσθενεία μου, ὀφειλομένη εἰς ὑπερκόπωσιν, ἤρχισε μὲ μίαν ἀδυναμίαν καὶ ἐξάντλησιν ὡς καὶ μὲ δικλοπὴν τελείαν τῆς ὀρεξέως μου, συμπτώματα εἰς τὰ ὅποια δὲν ἔδωκα δυστυχῶς προσοχὴν. Δὲν ἤργησαν τότε ν' ἀναφανῶσι διάφοροι κακοδιαθεταῖ. Κατέστην πολὺ ὄγρᾳ, ἰσχνή, ἐδοκίμαζον ὀδυνηρὰς γωνεύσεις καὶ ἠσθηκόματι βόμβους τῶν ὠτων. Ἡ ἀδυναμία παρ' ὅλα τὰ ἐνδυναμωτικά καὶ τονωτικά πῶζανεν ὀσμῆρα. Εἰς ἐκ τῶν συγγενῶν μου, ὅστις ἐθεροπεύθη διὰ τῶν καταποτίων Πίνκ, μὲ συμβούλευσε νὰ κἀμω γρήστιν αὐτῶν καὶ τὸν ἤκουσα. Τὰ Καταπότια Πίνκ συνετέλεσαν ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν ἐπανακτίσιν τῆς ὑγείας μου. Ἡ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς χρήσεως ἐκδηλωθεῖσα καλλιτέρευσις τάχιστα κατέλκυσεν εἰς θεραπείαν.»

Τὰ Καταπότια Πίνκ ἀνταποκρίνονται πληρέστατα εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς γυναικὸς κατὰ τὴν κλιμακτικὴν αὐτῆς ἡλικίαν. Συγκρατοῦσι τὸν ὀργανισμόν, ἀποκαθαίρουσιν καὶ πλουτίζουν τὸ αἷμα, τονώνουσι τὸ νευρικὸν σύστημα. Διηκολύουσι γυναικῶν, ὅπως διέλθωσι τὴν ἐπικίνδυνον κτύτην περιόδον. Τὰ Καταπότια Πίνκ εἶνε κατὰλληλα δι' ὕλας τὰς γυναῖκας. Δὲν πρέπει προσέτι νὰ λησμονῶμεν ὅτι ταῦτα ὑποβοηθοῦσι τὴν ἀνάπτυξιν τῶν νεανίδων, τῶν ὁποίων τακτοποιοῦν τὰς λειτουργίας, ἐπαυξάνουσι τὴν ὀρεξιν, δίδουσι δυνάμεις, διευκολύνουσι τὰς γωνεύσεις καὶ καθαρίζουσι τὸ αἷμα.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεία πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία Διοικητῆς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεία Π. Κηρόβου, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου, Γ. Λυγερᾶκη, καὶ Ν. Βούλγαρη. Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δρακᾶλας καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ.

Κατ' οὐδὲν ὑστεροῦντες οἱ καθ' ἡμᾶς Σύλλογοι καὶ Ἀδελφότητες ἐσπευσαν νὰ ὑποβάλωσιν εὐλαβῶς τὰ σύγχαρητήριά των πρὸς τὸν ἡρωϊκὸν Βασιλέα τοῦ Μαυροβουνίου διαβιβάσαντες τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα :

Αὐτοῦ Μεγαλειότητα
Βασιλέα Νικόλαον

Κεττίγγην

Πανηγυρίζοντες ἔνδοξον γεγονός ἀλώσεως Σκόδρας ὑποβάλλομεν εὐλαβῶς Ὑμετέρα Μεγαλειότητι θερμότητα συγχαρητήρια ἐπὶ Ὑμετέρα ἀνδρεία καὶ περιφανεί νίκη ἡρωϊκοῦ Στρατοῦ Σας.

Σύλλογοι ἐν Σύρῳ

« Ἐμπορικός »

« Ἐμποροῦπαλλήλων »

Ἐργατικός « Ἀλληλοβοήθεια »

« Χιακὴ »

« Τηνίων »

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ἀῦριον Κυριακὴν (21 Ἀπριλίου) τελοῦντες Μνημόσυνον ἐν τῷ ἐνταῦθα Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς προσφιλοῦς ἡμῶν συζύγου, μητρὸς καὶ μάμμης

ΕΙΡΗΝΗΣ

Παρακαλοῦμεν τοὺς συμπολίτας ἡμῶν καὶ φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσιν εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦτον καὶ ἐνώσωσι τὰς εὐχὰς των πρὸς τὰς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰς ἡμετέρας.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 20 Ἀπριλίου 1913.

Οἰκογένεια Α. Ἱερομνήμονος

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΧΟΛΗΣ ΑΠΟΡΩΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ

Πρὸς τὰ τακτικὰ τοῦ Συλλόγου Μέλη

Δυνάμει τῶν ἀρθρῶν 7, 26 καὶ 27 τοῦ Καταστατικοῦ καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 37 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καλεῖται ὁ Σύλλογος ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Σχολῆς εἰς ἐπαναληπτικὴν συνέλευσιν τῇ 29 Ἀπριλίου ε. ε. ἡμέρα Δευτέρα καὶ ὥρα 6 μ. μ. ὅπως ἀποφασίσῃ.

Περὶ ἐγκρίσεως ἀπολογισμοῦ τοῦ 1912 καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1913 καὶ περὶ ἀρχαιρειῶν.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 20 Ἀπριλίου 1913.

Ὁ Προεδρεῖον Ὁ Γραμματεὺς
Ἀν. Παπαναστασίου Στ. Συνοδιῶς

Η ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ "ΒΗΜΑΤΟΣ,"

ΟΜΙΛΟΥΝΤΕΣ ΟΦΘΑΛΜΟΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 117 φύλλου)

Ὁ Πλεσχιὲν ἦτο ἄνθρωπος μὲ νοῦν. Ἡ πρῶτη ἐνήργεια εἰς ἡν ἔδει νὰ ποσῃ, ἦτο ἡ ἀνακάλυψις τοῦ δολοφάνου, ἀφ' οὗ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐπανορθώσῃ τὰς συνεπείας τοῦ ἐγκλήματος. Δι' αὐτὸν ὁ δολοφόνος ἦτο ὁ Ἰωάννης Μωγκᾶς. Κιτὰ συνέπειαν, πρὸ πάσης ἐνεργείας, διηυθύνθη εἰς τὸ οἰκημῶν του, ἵνα βεβιωθῇ ἂν ἐπανήλυθε.

Ἐκτύπησε κατ' ἐπανάλυψιν θορυβωδῶς τὴν θύραν του, κραυγάζων ἄνω

— Γιάννη! Γιάννη! Αἶ! Γιάννη!

Εἰς τὴν τρίτην πρόσκλησιν τὸ παράθυρον ἤνοιξε καὶ μίαν κεραλὴν κρούσασθαι.

— Τί τρέχει;

— Ὁ Ἀντώνιος ἀπέμεινε κατάπληκτος.

Εὐτυχῶς συνεκέντρωσεν ἅπασαν τὴν ψυχρὰ μίαν του καὶ ἀπήντησε :

— Ἐκοιμήθηκα;

— Διάβολε! Πρὸ μίαν ὥραν.

— Καλῶ, Καλῶ. Ἐπειδὴ μου εἶπες ὅτι δὲν ἐνύσταξες, ἦλθιν νὰ σε πᾶρω νὰ πιούμε μερικαίως

κρασιακίς μὲ τὸν Πουατεβέν, ἀφοῦ ἄνω ἐπες δὲν πειράζει. Καλὴ νύκτα.

— Καλὴ νύκτα!

Καὶ ὁ Ἰωάννης διηυθύνθη πρὸς τὴν κλίνην του, πικραπονομένος μεγαλοφῶνως κατὰ τῶν ἀφρυπνίζοντων τοὺς κοιμημένους.

Μετ' ὀλίγης στιγμῆς ὁ Ἀντώνιος ἔκρουε μηχανωδῶς τὴν θύραν τοῦ Ἀνδρέα Λεκτέρ. Ὁ μιλτουργὸς ἠγρύπνει. Ἡ τέχνη ἐνίκησε τὸν ὕπνον. Ἐπανιδὼν τὰ προσφιλῆ ἐργαλεῖα του, ἐπανευρὼν τὰς ἐργασίας, ἀ, λόγῳ τοῦ πολέμου, ἀφῆκεν ἡμιτελεῖς, ἤναψε μηχανικῶς τὴν λυχνίαν καὶ τὰς χράνας του καὶ ἐξηκολούθησε τὸν διχόσμον μιᾶς ληκύθου, συμπληρούσης ζεῦγος τοιούτων ληκύθων, προοριζομένων διὰ τὸ μυστήριον τῆς ἀγίας εὐχαριστίας. Κατὰ συνέπειαν εὐρέθη ἀμέσως ἐπὶ ποδῶς.

Πῶς! σὺ! Μήπως δὲν ὑπάρχει θέσις εἰς τὸν Μέγαν πολεμιστὴν; Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει γνωρίζεις, ἂν θέλῃς νὰ μερισθῇς τὸ δωμάτιόν μου... Ἀλλὰ τι ἔχεις; Σὺ εἶσαι ὡχρὸς ὡς νεκρὸς! Μήπως εἶσαι ἀσθενής; πληγωμένος ἴσως; ὄμει.

Ὁ Ἀντώνιος ἠσθάνετο ἐκυτόν λειποψυχοῦντα. Δὲν ἠδυνήθη ν' ἀρθρώσῃ ἢ τὴν φωνήν :

— Δυστυχημένε μου Ἀνδρέα!..

Ὁ μιλτουργὸς ὡχρίασε.

— Ἀλλ' ὄμει λαιπὸν!

— Μεγάλῃ δυστυχίᾳ...

— Ἡ Βέρθη!

— Νεὶ ἡ Βέρθη πληγωμένη...

— Πληγωμένη! ἀπὸ ποῦτον; Ἄς τρέξωμεν εἰς τοῦ Σχβέρου.

— Νεὶ, μάλιστα, ἀς τρέξωμεν.

Ὁ Ἀνδρέας ἐρήθη ἐκτός τοῦ ἐργαστηρίου του καὶ, ἐνῶ ἔτρεχεν, ἐζήτηε λεπτομερεῖς πληροφορίας. Ὁ Ἀντώνιος, πνιγόμενος ὑπὸ τῆς συγκινήσεως, κινδυνεύων νὰ λιποθυμήσῃ, εἶπε τὴν ἀλήθειαν. Προσέθηκεν ὅτι ἐθεώρει ἔνογον τὸν Ἰωάννην Μωγκᾶς, καίτοι τὸν εὗρεν εἰς τὸν οἶκον του. Ὁ μιλτουργὸς ἐξέφερε κραυγὴν λύπης.

Ἐπὶ στιγμὴν ἔμεινε ὡς κεραυνόπληκτος, ἄφωνος, παράφρων. Ἀλλ' ἐντείνανε πάσης τὰς δυνάμεις τῆς θελήσεώς του, μέχρι τοῦ νὰ διαρρήξῃ τὸν ἐγκέφαλόν του, ἐστρήχθη εἰς πόδας του καὶ ἀνέλαβε τὴν πορείαν του.

Σπεύσον ν' ἀφρυπνίσῃς τὸν Σχβέρου, τὴν ἀρχιδικαστὴν, τὴν πρεβῶτον εἶπε.

Ἐγὼ πηγάζω... ἐκεῖ πέρα,

— Μὴ πηγάζεις μόνος!

— Κάμε εἰ, τι σοὶ εἶπον.

Ὁ Ἀντώνιος ὑπήκουσε. Πρὶν ἢ περῆθῃ, ἤμισε ὡρα ὀλόκληρον τὸ χωρίον ἐγνωρίζε τὴν δολοφονίαν τῆς Λουσότης. Ὁ Ἰωάννης Μωγκᾶς κητέθη ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἵνα λάβῃ πληροφορίας περὶ τοῦ θορύβου καὶ, δίδων εἰς τὸ μέγαν κτηνώδες πρόσωπόν του τὴν ἔκφρασιν τῆς μεγαλειότητος θλίψεως, ἀνεμίχθη μετὰ τῶν ὀμίλων ὄφτινες, φέροντες δάδας, διηυθύνοντο πρὸς τὴν κατοικίαν τῆς Λουσότης. Ὅταν ἔφθασεν, εὗρισκοντο ἤδη ἐν τῷ οἰκίσκῳ ὁ ἀρχιδικαστὴς καὶ ὁ πρεβῶτος, ὄφτινες δὲν εἶχον συνέλθῃ ἐτι ἀπὸ τὰς σπονδὰς ὧν τὰ ἀποτελέσματα δὲν ἦτο δυνατόν μιᾶς ὥρας ὕπνος νὰ ἐξαλειψῇ.

— Τὸ αἴτιον τοῦ ἐγκλήματος ἦτο ἡ κλοπὴ εἶπεν ὁ ἀρχιδικαστὴς.

— Ἀναμφιβόλως, ἀπῆντα ὁ πρεβῶτος, ἰδοὺ τὰ ἱκτιοφυλάκια παραβιασθέντα Ἄ! αὐτοὶ οἱ ἀθίγγανοι! Ἀμέσως νὰ λάβωσι τὰ ὅπλα καὶ νὰ ἐξερευνηθῶσι τὴν ἐξοχὴν. Ὅθ ἀνακαλύψωμεν τὴν συμμορίαν των. Δὲν θὰ εὗρισκονται πολὺ μακρὰν. Τρέξατε παληκάρια.

Οἱ πικριστάμενοι διηρέθησαν εἰς μικροὺς ὀμίλους καὶ ἐσπευσαν εἰς ἀναζήτησιν συνοδίως ἀρκτητόρφω, ὄφτινες τὴν προτερσίαν εἶχον κατασκηνώσῃ εἰς τὰ πέριξ.

Ὁ δόκτωρ Σχβέρους ἐδήλωσεν ὅτι ἐπήλθεν ὁ θάνατος καὶ ἔμεινε σὺννευς πρὸ τῆς ὥρας ἐκείνης νεότητος, ἧς τὸ νῆμα ἀπέκοψεν εἰς δολοφόνος. Πρὸς τὴν κλίνην ὁ Ἀνδρέας γονυπετῆς ἐβύθηζε τὴν κεφαλὴν εἰς τὰς δύο εὐκαμπούς ἐτι, ἀλλὰ ψυχρὰς πλέον, τῆς νεκρᾶς χειρὸς, ἀς ἔσφιγγεν ἐντὸς τῶν ἰδικῶν του. Ἐπί τινος καθίσματος ὁ Ἀντώνιος ἔκλαιε. Ὁ ἀγαθὸς ἀρχιδικαστὴς ἠθέλησε νὰ σεβασθῇ τὴν θλίψιν ἐκείνην.

Δὲν εἶχε πλέον ἄλλως τε κανένα σκοπὸν ἢ πικροῦν τὸν καὶ ἔπειτα, πρέπει νὰ τὸ εἰπωμεν, ἢ κόπως εἶχε τὰς ἀξιώσεις τῆς. Οἱ ἐρυθροὶ οὐθακμοὶ τῶν παρισταμένων προσώπων ἐκλαίον ἐξ ἴσου πρὸς τὴν νεκρὰν καὶ τὴν ἀπο-

τόμωσ ἐγκαταλειφθεῖσαν στρωμνὴν των, διὸ καὶ μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐπανέκαμψιν εἰς αὐτὴν ἔλαι αἱ γυναῖκες, κατόπιν εὐλαβῶν τιμῶν εὐχῶν καὶ σταυροπημάτων. Οἱ ἄνδρες εἶχον ἤδη ἀπέλθῃ πρὸς ἀναζήτησιν τῶν δολοφόνων καὶ ὁ Ἰωάννης Μωγκᾶς μετ' αὐτῶν.

ΤΟ "ΑΤΤΙΚΟΝ", ΕΝ ΣΥΡῳ,

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΣΑΜΑΣΦΙΡΗ ΜΕΓΑΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΠΑΤΕ

Καθ' ἐκάστην ἑκτακτοὶ ταινίαι ἐκ τοῦ

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Σπεύσατε νὰ θαυμάσητε ἔξοχα θεάματα.

ΚΙΤΡΟΝ ΝΑΞΟΥ ΡΗΤΙΝΙΤΗΣ ΜΕΓΑΡΩΝ

Εἰς τὸ παρὰ τὴν παραλίαν Ἐδωδιμοπωλεῖον τοῦ κ. Σίμου Ἀλαφούζου εὗρισκονται ἐκτός ὅλων τῶν ἀποικιακῶν εἰδῶν, πωλούμενα εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς καὶ τὸ πεφνημισμένον ΚΙΤΡΟΝ ΝΑΞΟΥ τοῦ ἐν Νάξῳ ἐργουστασίου τοῦ κ. Βαλλινδρᾶ, τοῦ ὁποῦ τὴν ἀποκλειστικὴν πώλησιν καὶ ἀντιπροσωπεῖαν ἔχει ἀναλάβῃ. Ἐπίσης ἐν αὐτῷ εὗρισκεται εἰς μεγάλῃν ποσότητα ΡΗΤΙΝΙΤΗΣ ΜΑΓΑΡΩΝ ἐκτάκτου ποιότητος.

Εἰς τὸ ΜΕΓΑΛΑ ἐν τῇ ὁδῷ Ἐρμοῦ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΔΗΜΟΣΘ. ΓΑΒΔΑ

Θὰ εὕρητε στερεότητα, κομψότητα καὶ ἐφαρμογὴν τελείαν εἰς τὰ ὑποδήματά σας.

Αἱ δὲ τιμαὶ εἰσὶ Λεῖαν εἰλικρινεῖς.

ΟΤΣΟ ΤΥΡΝΑΒΟΥ

Εἰς τὸ Ζυθοπωλεῖον ΗΛΙΑ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Ἐφθασε γνήσιον

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΤΖΟΛΙΝΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΓΑΕΤΑΝΟΣ Ι. ΤΣΕΡΤΙΝΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΣ

Λέχεται καθ' ἐκάστην ἐν τῇ κλινικῇ του ἐπὶ τῆς Πλατείας Δημοτ. Θεάτρον.

Τοὺς ἀπόρους δωρεὰν ἐν τῷ φαρμακείῳ κ. Ἰ. Μαργακοῦ.

Ὁ κ. ΘΩΜΑΣ ΣΚΑΣΣΗΣ Ἴατρος, καὶ Βουλευτὴς Κυκλάδων, κατοικεῖ ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ ὁδῷ Σωκράτους 73 Α.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἢ ἐν τῇ ἐξοχῇ Παρακοπῇ εὐρύχωρος οἰκία τῶν Κληρονόμων Γ. Λαγουροῦ.

Ἐχει δεξαμενὴν, φρέαρ, ἐγκατάστασιν ἀσετυλῆνης καὶ ἀρκετὰ ἐπιπλα.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ἀνδρ. Μπαλιῇ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ πρῶτον πάτωμα τῆς ὀπισθεν τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας τῶν Καθολικῶν οἰκίας τοῦ κ. Ἀρ. Σοφιανοῦ ἀποτελούμενον ἐξ αἰθούσης, 5 δωματίων, μαγειρείου, κελλαρίων κλπ. μετὰ δεξαμενῆς ὀμβρίου ὕδατος.